

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

25. Dies Aprilis. Quæris, quid sit, quod nobis oblivionem acceptorum facit?
cupiditas accipiendorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

tibus frangitur. Profectò si non das egenti, cum poposcit, non accipies à Deo, cum poposceris. Jacet per foribus tuis, Lazarus aliquis, laceris indutus, pedibus, vultu pallidus, omnibus membris tremulus, tu de foco calefactus, de ingestis cibis tunc tumescens, vino rubicundus præteris, & non aspicias, supplican-tem audis & despicias. Quo non dignus supplicio, qui sic contemnis supplican-tem? Audimus Chrysostomum, non tam è pulpito dicentem, quàm è machina tonantem. (a) *Is, qui est ad imaginem Dei creatus, tuâ inhumanitate sordescit, & squallet: malorum verò facies, qui conjugem tuam sunt tuam, auro non modico fulget. Pelles insuper ligna, quibus tegumentum aliquod contextitur, vel si des paranda sit, aut suppetaneum auro, argentoque peritu: at Christi membrum, cujus ob gratiam descendit, & sanguinem fudit, necessariis alimentis vestimentis destituitur.* Hic lubet cum Vate ex-
mare:

Tunc cultor Christi spernes in paupere Christum.

25. DIES APRILIS.

Quæris, quid sit, quod nobis oblivionem acceptorum facit? cupiditas accipiendi. *Senec. de benef.*

Ingratitudo erga homines.

I. Ingratus essem ipsi Gratiæ, & execratione omni dignissimam ostenderem Ingratitudinem cum eam omnium sermo accuset,

(a) *suprà.*

conspirantibus suffragiis, omnes condemnent. Sicuti contra, Gratitude, nulla barbaries gentium, nulla morum immanitas non laudabit. Tamen non est vitium aliquod, quod à tam multis verbo damnatum, tam multis rebus ipsis amplectantur, ac teneant. Quanquam è duobus eligendum potius ingratum ferre, quàm ingratum fieri. Omnis porò Ingratitudinis triplex est causa: Invidia scilicet: quæ dum impensa aliis beneficia, suas ducit injurias, in se collata non aspicit. Hinc istæ quærelæ: hoc mihi præstitit, sed illi maturius, sed illi libentiùs. Altera causa, est superbia; quæ vel se majoribus beneficiis dignam censet, vel præferri sibi aliquem indignantur. Nam se omnia meruisse existimat; nec satis suo pretio se æstimatum potat. Hoc mihi dedit, ait; sed quàm serò, sed post quot labores? quanto consequi plura potuisssem, si illum, aut illum, aut me colere maluissem. Non hoc speraveram. In tui bam conjectus sum, quasi unus è multis judicatus sum. Tam exiguo me dignum iudicavit; Honestius præteriri fuit.

II. Tertia causa, est Cupiditas: Hæc vix ullum patitur esse gratum, semper magno hiata novis beneficiis inminet. Hæc muneribus non lenitur, sed accenditur: & dum acceptis inhiat, non meminit acceptorum. Nunquam improbæ spei; quod datur, satis est. Eo majora, & plura expetimus; quò plura admisimus: multoque concitior, & inflammator est cupiditas, in magnarum opum congestu collocata. Nemo agit de senatorio gradu gratias; sed queritur, quod non sit ad Consulatum usque evectus. Nec illum nactus, interpretatur gratiam, sed quia Prætura deest, iudicat injuriam. Nulla ei dignitas placet, nisi in ea non tan-

tum sit primus, sed solus. Ultra se ambitio explicat, & foelicitatem suam, quasi pertæsus, nō quid accepit attendit, sed quid accipere potuisset. Quid ergo mirum si pauci sint grati post acceptas gratias, ubi nemo latè accipit? Quis igitur est istorū, qui huiusmodi, vellimædiæ, vel superbiæ, vel Avaritiæ, laborant tā firmæ voluntatis, ac solidæ, ubi tuto apud eos beneficia depōnuntur.

III. Alii ex aliis vitiis sunt ingrati: aliquos a reddendis gratiis avocat labor, quia illis molestum; alios impentia, quia sumptuosum, alios turpis verecundia, quia probrosum fateri se accepisse: alios ignorantia officii, qui nesciūt, quæ sint obsequia humanitatis; alios ingentia inurbanitate, alios pigritia, quia non lubet cum tanta difficultate, alios occupatio, quia non vacat istis officiis vacare. Sed nullus inter omnes est ingrator eo, cui totum beneficium memoria excidit, & altā oblivione sepultum est. Nescias tamen, quis in hoc vitio sit potior: an ille, apud quem intercidit beneficii gratia? an, apud quem etiam memoria? Quis tam ingratus est, quàm qui, quod in prima parte animi positum esse debuit, & ut semper occurreret, alio mente repositum ita seposuit, & abiecit, ut in ignorantiam verteretur? In confesso est, illum non sapè de reddendo cogitasse, cui reddendi obrepit oblivio. Tametsi ea tantum oblivio sugillanda est, quæ libere contrahitur, cum possit facilè excuti. Vitium hoc potissimum tumentibus animis est frequens; qui cum plumbeas iras gerent, ut est apud Comicum, leviores tamen plumæ gratias habent. Habes hīc summam ingratitudinis virulentiam, suis coloribus expressam; quam velis, remissæque fugere, par est omnes; qui volunt apud homines, probum, & ignominiam effugere.

Aprilis
gere.

trum, n

Lex

Dan

Gratia

non

capit

Ingrati

do erga

Deum.

& inco

horreat

neficia,

rum pr

munific

tantum

si homo

vitio al

grati es

Deus te

mus eu

mari sit

amittet

natura

in cloac

minum

Cur igit

tiam su

vili alio

non au

gere

gere

gere

Aprilis.

Tessera.

315

gere. Itaque maneat altâ mente sepultum hoc me-
trum, ne Ingratitudinis incurras probum:

Lex & natura, & calum, Deus, omnia jura

Damnant ingratum, infauſto quaſiſidere natum.

26. DIES APRILIS.

Gratiarum ceſſat diſcurſus, ubi reſcurſus
non fuerit. *Sanctus Bernardus ſerm. 1. in
capite Jejunii.*

Ingratitu- I. **I**ngratitudo in homines eſt vitium
do erga magnum, & intolerabile: in homi-
Deum. num Conditorem, eſt maximum,

& incomparabile. Quis non ſtupeat, vel potiùs non
horreat? Hominum aliàs peſſimorum, per exigua be-
neſicia, nos movet ad benevolentiam, & obſequio-
rum promptitudinem: & interim immenſa Naturæ
munificentiffimæ beneficetia, ut grati ſimus, nos non
tantum non monet, ſed nec docet. Quid hoc monſtri
ſi homo nobis, vel oculum dediffet, imò vel datum
vitio aliquo curaffet; pro beneficio tantillo, totum, ut
grati eſſemus, impenderemus & corpus, & animum:
Deus totum hominem fecit, imò refecit, nec æſtima-
mus eum beneficium. An naturâ perdit aqua, quod in
mari ſit, non in exiguo poculo? An domum aliquod
amittet naturam beneficii, quia Deus eſt auctor, cujus
natura eſt benefacere? Purior eſt aqua in fonte quàm
in cloaca; ſic & puriora ſunt beneficia Dei, quàm ho-
minum, qui plerumq; corrumpunt naturâ beneficii.
Cur igitur munera amittent privilegium, & reveren-
tiam ſuam, quod fiant à Deo: quæ ſi facta fuiſſent à
vili aliquo homine multò minora; niſi grati eſſemus,
non auderemus ſecurâ fronte, eſſe coram hominibus.
fed